

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2 січня 2026 р. № 20
Київ

Про затвердження Державної цільової соціальної програми “Молодь України: покоління стійкості - 2030” та внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Державну цільову соціальну програму “Молодь України: покоління стійкості - 2030” (далі - Програма), що додається.

2. Внести до актів Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

3. Міністерствам, обласним та Київській міській державним адміністраціям (військовим адміністраціям):

забезпечити виконання Програми в межах коштів, передбачених у державному та місцевих бюджетах на відповідний рік, а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством;

подавати щороку до 1 лютого Міністерству молоді та спорту інформацію про стан виконання Програми для її узагальнення і подання до 1 березня Кабінетові Міністрів України та Міністерству економіки, довкілля та сільського господарства.

Прем'єр-міністр України

Ю. СВИРИДЕНКО

Інд. 28

ДЕРЖАВНА ЦІЛЬОВА СОЦІАЛЬНА ПРОГРАМА **“Молодь України: покоління стійкості - 2030”**

Мета Програми

Метою Програми є формування у молоді як стратегічної складової людського капіталу України усвідомленого відчуття належності до українського суспільства, розвиток її життєстійкості і створення можливостей для особистісної самореалізації.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Протягом останнього десятиліття в Україні накопичено значний позитивний досвід розвитку молодіжної політики, заснований на системному оновленні стратегічних, інституційних і нормативно-правових засад. Це забезпечило суттєве розширення можливостей для участі молоді в суспільному житті, розвиток молодіжної інфраструктури, підвищення спроможності суб'єктів молодіжної роботи та зміцнення громадянського суспільства. Відбулося глибоке переосмислення ролі молоді - від об'єкта державної політики до рівноправного партнера у процесах ухвалення рішень, відбудови та модернізації держави.

Сьогодні в Україні функціонує близько 650 молодіжних центрів і просторів і понад 600 молодіжних рад різного рівня, які створюють основу для розвитку участі молоді в суспільному житті, волонтерства, інновацій і громадянської активності. Цей потенціал підтверджує сталий розвиток сфери молодіжної політики та його здатність швидко адаптуватися до суспільних викликів.

Водночас сучасна молодіжна політика формується в умовах глибоких трансформацій. Триваюча збройна агресія Російської Федерації проти України, масова міграція, соціально-економічна нестабільність, невизначеність майбутнього та демографічна криза створили нову соціальну реальність, в якій молодь опинилася в епіцентрі складних випробувань.

Молодь стикається із нерівномірним доступом до можливостей для навчання та працевлаштування, зростанням психоемоційного навантаження та обмеженою спроможністю впливати на ухвалення рішень, що безпосередньо стосуються її життя та майбутнього. За результатами соціологічного дослідження “Вплив війни на молодь в Україні”, проведеного дослідницькою агенцією “Info Sapiens” у 2024 році на замовлення Програми розвитку ООН (далі - дослідження впливу війни), лише 58 відсотків молоді висловили бажання залишитися в Україні, а частка молодих біженок/біженців, які прагнуть повернутися, зменшилася із 66 відсотків у 2023 році до 32 відсотків у 2024 році. Водночас частка тих, хто категорично не хоче повертатися, зросла із 6 до 19 відсотків.

За оцінкою Інституту демографії та проблем якості життя Національної академії наук чисельність молоді за два роки скоротилася із 9,97 млн. осіб (24,3 відсотка населення) у 2022 році до 7,65 млн. осіб у 2024 році, а за прогнозом експертів у сфері соціальної політики та демографії до 2030 року така чисельність може знизитися до 5 млн. осіб.

Проблема психічного здоров'я набуває дедалі більшої гостроти. Як свідчать результати дослідження впливу війни, у 2024 році частка молоді в Україні, яка була занепокоєна станом свого психічного здоров'я, становила 25 відсотків (проти 22 відсотків у 2023 році). У державах - членах ЄС, за даними звіту “Молодь та демократія”, складеного в рамках міжнародного проекту регулярних опитувань громадської думки “Євробарометр” у 2024 році, 46 відсотків молоді віком 15-30 років стикалися з емоційними або психосоціальними проблемами (відчували тривогу чи депресію) протягом останнього року.

Рівень безробіття серед молоді зростає на фоні економічної нестабільності і наслідків війни, зберігаються ризики поширення тіньової зайнятості, а фрагментарність і нерівномірний доступ до програм професійної орієнтації, розвитку навичок і перекваліфікації посилюють розрив між освітньою підготовкою молоді та актуальними потребами ринку праці. Згідно з результатами дослідження “Ставлення молоді до власного бізнесу: Україна та ЄС”, проведеного дослідницькою лабораторією “Rating Lab” у 2023 році, а також за результатами звіту “Соціальне підприємництво та молодь”, складеного в рамках міжнародного проекту регулярних опитувань громадської думки “Євробарометр” у 2023 році, 73 відсотки молоді в Україні під час вибору виду праці віддали перевагу самозайнятості, підприємницькій діяльності, але відсутність відповідних знань обмежує такі прагнення. На відміну від України в ЄС молодь здебільшого надає перевагу роботі за наймом, і тільки 39 відсотків молоді розглядає можливість самозайнятості та ведення бізнесу.

Усі зазначені фактори обмежують можливості для цілісного розвитку молоді, підвищують ризики втрати людського капіталу і ставлять під загрозу формування покоління, яке відчуває свою приналежність до українського суспільства і бере активну участь у його становленні.

Попри це молодіжна інфраструктура продемонструвала значну стійкість. Молодіжні ради, молодіжні центри та інші суб'єкти молодіжної роботи, стикаючись із викликами війни, змогли адаптуватися, розширити спектр послуг і стати осередками взаємопідтримки та соціальної згуртованості. Цей потенціал є ключовою передумовою для оновлення молодіжної політики. Саме тому на часі переосмислення підходів до молодіжної політики у контексті відновлення, стійкості та інтеграції України до європейського простору.

Існує два способи розв'язання проблем у сфері молодіжної політики.

Перший спосіб полягає у збереженні традиційного підходу до молодіжної політики, що спирається на дійсні механізми та мінімально запроваджує нововведення. Такий підхід не усуває розрив між сучасною практикою реалізації молодіжної політики та нормативним регулюванням і не відповідає потребам молоді.

Цей варіант характеризується: низькою гнучкістю та обмеженою адаптивністю, складними процедурами ухвалення рішень, що уповільнює процес змін і призводить до формального здійснення заходів, без урахування нових викликів; фрагментарністю молодіжної політики через слабку координацію дій між державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими заінтересованими сторонами; нерегулярним моніторингом потреб молоді (переважно за кількісними показниками без якісної оцінки впливу); недостатнім рівнем інформування, а також низьким рівнем залучення молоді до процесу ухвалення рішень, що знижує довіру до державної політики та обмежує її результативність.

Другим є такий альтернативний спосіб, який передбачає, що з метою підтримки, масштабування досягнень і подолання сучасних викликів реалізація молодіжної політики вимагає впровадження оптимального підходу, який полягає у запровадженні централізованого та водночас гнучкого управління на національному, регіональному та місцевому рівні. Така модель забезпечує ефективну координацію дій, постійний моніторинг та аналіз результатів виконання Програми і здійснення заходів відповідно до визначених пріоритетів.

Реалізація такого підходу ґрунтується на принципах:

участь молоді у прийнятті рішень і формуванні молодіжної політики;

партнерство та міжвідомча і міжсекторальна взаємодія державних органів, органів місцевого самоврядування, суб'єктів молодіжної роботи, інститутів громадянського суспільства, міжнародних організацій, представників роботодавців і соціально відповідального бізнесу;

застосування гнучких інструментів, зокрема цифрових рішень, розвиток молодіжної роботи і посилення ролі неформальної освіти.

Запровадження такого підходу дасть змогу уникати дублювання та фрагментації зусиль, підвищувати довіру молоді до ухвалених рішень, створювати умови для цілісного розвитку молодих жінок і чоловіків із урахуванням їх реальних потреб на різних етапах дорослішання, а також забезпечить інклюзивність та адаптацію заходів відповідно до потреб різних категорій молоді.

Такий підхід забезпечує системність, адаптивність і стійкість молодіжної політики, сприяє сталому фінансуванню, передбачає поєднання обмежених ресурсів держави із підтримкою міжнародних партнерів, що дає можливість залучати кошти державного та місцевих бюджетів, міжнародної технічної допомоги, добровільних внесків та коштів з інших джерел, не заборонених законодавством.

З метою раціонального використання ресурсів зусилля концентруються на таких пріоритетних завданнях:

розширення участі молоді в суспільному житті та зміцнення соціальної згуртованості;

розвиток стійкості, безпечного середовища та психоемоційного благополуччя молоді;

сприяння самореалізації та економічній спроможності молоді;

підтримка молодіжних проектів і розв'язання окремих завдань молодіжної політики (на виконання пріоритетних завдань Програми);

підвищення інституційної спроможності і розвиток доказової молодіжної політики;

розвиток міжнародного молодіжного співробітництва та інтеграція української молоді у світову та європейську молодіжну спільноту;

розвиток цифровізації молодіжної роботи і посилення інформаційно-просвітницької діяльності;

забезпечення міжвідомчої та міжсекторальної співпраці для реалізації ефективної молодіжної політики на всіх рівнях.

Планування та виконання будь-яких програм або реалізація проектів для молоді має здійснюватися із забезпеченням обов'язкової участі молоді та на основі досліджень її потреб, очікувань і бачення, проведених на всіх рівнях формування та реалізації молодіжної політики, із урахуванням особливостей територіальних громад, сіл, селищ і міст.

Такий варіант є оптимальним для розв'язання ряду існуючих проблем у сфері молодіжної політики.

Прогнозні обсяги та джерела фінансування Програми наведено в додатку 1.

Завдання і заходи

Завдання і заходи з виконання Програми, спрямовані на розв'язання визначених проблем і досягнення мети Програми, наведено в додатку 2.

Координацію міжвідомчої та міжсекторальної взаємодії щодо реалізації пріоритетів Програми здійснює Мінмолодьспорт.

Програму передбачається виконати протягом 2026-2030 років.

За результатами оцінки ефективності виконання Програми в разі потреби може проводитися перегляд її пріоритетних завдань і заходів, а також перерозподіл у межах Програми обсягів видатків на їх виконання.

Очікувані результати, ефективність Програми

Виконання Програми дасть змогу забезпечити:

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах, спрямованих на: розширення доступу молоді до формування, реалізації та моніторингу молодіжної політики на всіх рівнях; створення нових можливостей і зменшення бар'єрів для участі молоді в суспільному житті, залучення її до громадської, волонтерської діяльності та інших форм участі в суспільному житті; зміцнення соціальної згуртованості, формування в молоді стійкого усвідомлення належності до українського суспільства та необхідності протидії дезінформації та вербуванню для вчинення деструктивних дій, - не менше ніж на 20 відсотків до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка спілкується українською мовою в усіх сферах життя (у сім'ї, на роботі, під час навчання, із друзями), - не менше ніж на 2 відсотки щороку;

збільшення частки молоді, долученої до заходів, спрямованих на розвиток стійкості, безпечного середовища та психоемоційного благополуччя молоді, - не менше ніж на 6 відсотків щороку;

збільшення частки молоді, зокрема підлітків, яка бере участь у заходах, спрямованих на формування в молоді емоційної регуляції та життєстійкості, підвищення рівня обізнаності про ефективні способи взаємодії батьків і підлітків, - не менше ніж на 6 відсотків щороку;

збільшення частки фахівців, які працюють із дітьми та молоддю і здобули фахові навички професійної роботи із урахуванням підходу, орієнтованого на емоційне відновлення в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України та післявоєнного відновлення, підвищили рівень своєї кваліфікації у сфері молодіжної політики, зокрема в рамках програми "Молодіжний працівник", - не менше ніж на 4 відсотки щороку;

збільшення кількості молодіжних центрів і просторів, що функціонують як інклюзивне, безбар'єрне середовище для підтримки та розвитку молоді, зокрема вразливих категорій молоді;

збільшення частки молоді, долученої до заходів, спрямованих на сприяння самореалізації та економічній спроможності молоді, - не менше ніж на 20 відсотків до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах з формальної та неформальної освіти, спрямованих на розвиток професійних компетентностей, які відповідають вимогам сучасного ринку праці, - не менше ніж на 5 відсотків щороку;

зменшення частки молоді віком 15-24 роки, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок, - не менше ніж на 1,5 відсотка до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах з формальної та неформальної освіти, спрямованих на розвиток цифрової грамотності, медіаграмотності, знань і навичок з кібербезпеки та безпечної поведінки в онлайн-просторі, - не менше ніж на 7 відсотків щороку;

збільшення частки молоді віком 18-35 років, яка провадить підприємницьку діяльність або має власну справу (є самозайнятою), - до 13 відсотків загальної чисельності відповідної вікової групи до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах, спрямованих на популяризацію креативних індустрій, інноваційної діяльності і новітніх технологій, - не менше ніж на 10 відсотків до 2030 року;

збільшення кількості молодих вчених.

Очікувані результати виконання Програми наведено в додатку 3.

Передбачається проведення щороку моніторингу за станом виконання Програми, за результатами якого із урахуванням даних щорічної доповіді про становище молоді в Україні та соціологічних досліджень можуть формуватися рекомендації для підвищення ефективності її виконання.

Обсяги та джерела фінансування

Видатки на виконання Програми здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів у межах бюджетних призначень, передбачених головним розпорядникам бюджетних коштів на відповідний бюджетний період, міжнародної технічної допомоги, інших джерел, не заборонених законодавством.

Орієнтовний обсяг фінансування Програми становить 3017862,07 тис. гривень, у тому числі 2360376,9 тис. гривень - за рахунок коштів державного бюджету, 657435,17 тис. гривень - за рахунок коштів місцевих бюджетів, 50 тис. гривень - за рахунок інших джерел.

Обсяг видатків, необхідних для виконання Програми, визначається щороку із урахуванням можливостей державного та місцевих бюджетів під час формування їх показників на відповідний рік.

Додаток 1
до Програми

ПАСПОРТ
Державної цільової соціальної програми “Молодь України: покоління
стійкості - 2030”

Додаток 2
до Програми

ЗАВДАННЯ І ЗАХОДИ
з виконання Державної цільової соціальної програми “Молодь
України: покоління стійкості - 2030”

Додаток 3
до Програми

ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ
виконання Державної цільової соціальної програми “Молодь
України: покоління стійкості - 2030”

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 січня 2026 р. № 20

ЗМІНИ,
що вносяться до актів Кабінету Міністрів України

1. У пункті 3 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів державної молодіжної політики та утвердження української національної та громадянської ідентичності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2012 р. № 116 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 15, ст. 542):

1) у підпункті 1 слова “грантів Президента України для обдарованої молоді та” виключити;

2) у підпункті 2:

абзац перший викласти в такій редакції:

“2) виконання Державної цільової соціальної програми “Молодь України: покоління стійкості - 2030”, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 2 січня 2026 р. № 20, зокрема:”;

абзац п'ятий виключити;

3) у підпункті 5:

слова і цифри “Методики визначення розміру сум виплат експертам експертних рад Українського культурного фонду, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2018 р. № 949 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 92, ст. 3050)” замінити словами і цифрами “Методики визначення розміру сум виплат експертам експертних рад Українського молодіжного фонду, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2025 р. № 1391 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 91, ст. 6389)”;

після слів “порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України” доповнити словами “, і грантів Президента України для молоді з малих територіальних громад”.

2. У Концепції Державної цільової соціальної програми “Молодь України: покоління стійкості - 2030”, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2025 р. № 840 (Офіційний вісник України, 2025 р., № 72, ст. 4939):

1) у розділі “Визначення проблеми, на розв’язання якої спрямована Програма” абзац чотирнадцятий виключити;

2) у розділі “Шляхи і способи розв’язання проблеми, строк виконання Програми” у підрозділі “Пріоритетне завдання 2. Розвиток стійкості, безпечного середовища та психоемоційного благополуччя молоді”:

в абзаці третьому слова “належить до національних меншин (спільнот),” виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

“- створення умов для шанобливої і емпатійної комунікації між молоддю, ветеранами війни та військовослужбовцями з числа молоді;”;

в абзаці п'ятому слова “та гендерно зумовленому насильству” виключити;

3) розділ “Очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності” викласти в такій редакції:

**“Очікувані результати виконання Програми, визначення її
ефективності**

Виконання Програми дасть змогу забезпечити:

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах, спрямованих на: розширення доступу молоді до формування, реалізації та моніторингу молодіжної політики на всіх рівнях; створення нових можливостей і зменшення бар’єрів для участі молоді в суспільному житті, залучення її до громадської, волонтерської діяльності та інших форм участі в суспільному житті; зміцнення соціальної згуртованості, формування в молоді стійкого усвідомлення належності до українського суспільства та необхідності протидії дезінформації та вербуванню для вчинення деструктивних дій, - не менше ніж на 20 відсотків до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка спілкується українською мовою в усіх сферах життя (у сім’ї, на роботі, під час навчання, із друзями), - не менше ніж на 2 відсотки щороку;

збільшення частки молоді, долученої до заходів, спрямованих на розвиток стійкості, створення безпечного середовища та психоемоційного благополуччя молоді, - не менше ніж на 6 відсотків щороку;

збільшення частки молоді, зокрема підлітків, яка бере участь у заходах, спрямованих на формування в молоді емоційної регуляції та життєстійкості, підвищення рівня обізнаності про ефективні способи взаємодії батьків і підлітків, - не менше ніж на 6 відсотків щороку;

збільшення частки фахівців, які працюють із дітьми та молоддю і здобули фахові навички професійної роботи із урахуванням підходу, орієнтованого на емоційне відновлення в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України та післявоєнного відновлення, підвищили рівень своєї кваліфікації у сфері молодіжної політики, зокрема в рамках програми “Молодіжний працівник”, - не менше ніж на 4 відсотки щороку;

збільшення кількості молодіжних центрів і просторів, що функціонують як інклюзивне, безбар'єрне середовище для підтримки та розвитку молоді, зокрема вразливих категорій молоді;

збільшення частки молоді, долученої до заходів, спрямованих на сприяння самореалізації та економічній спроможності молоді, - не менше ніж на 20 відсотків до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах з формальної та неформальної освіти, спрямованих на розвиток професійних компетентностей, які відповідають вимогам сучасного ринку праці, - не менше ніж на 5 відсотків щороку;

зменшення частки молоді віком 15-24 роки, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок, - не менше ніж на 1,5 відсотка до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах з формальної та неформальної освіти, спрямованих на розвиток цифрової грамотності, медіаграмотності, знань і навичок з кібербезпеки та безпечної поведінки в онлайн-просторі, - не менше ніж на 7 відсотків щороку;

збільшення частки молоді віком 18-35 років, яка провадить підприємницьку діяльність або має власну справу (є самозайнятою), - до 13 відсотків загальної чисельності відповідної вікової групи до 2030 року;

збільшення частки молоді, яка бере участь у заходах, спрямованих на популяризацію креативних індустрій, інноваційної діяльності і новітніх технологій, - не менше ніж на 10 відсотків до 2030 року;

збільшення кількості молодих вчених.”.

Про затвердження Державної цільової соціальної програми “Молодь України: покоління стійкості - 2030” та внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України
Постанова Кабінету Міністрів України; Програма, Паспорт, Заходи від 02.01.2026 № 20
Прийняття від **02.01.2026**
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/20-2026-%D0%BF>

Законодавство України

станом на 03.06.2026

чинний

20-2026-p

Документи та файли

- Сигнальний документ — f551393n116.docx від 20.01.26 11:35, 19 кб
- Сигнальний документ — f551393n118.docx від 20.01.26 11:35, 159 кб
- Сигнальний документ — f551393n117.docx від 20.01.26 11:35, 22 кб

Публікації документа

- Урядовий кур'єр від 15.01.2026 — № 11
- Офіційний вісник України від 03.02.2026 — 2026 р., № 10, стаття 798, код акта 137193/2026